

Изъ момче то щѣ при мене да привикамъ,
Кат' попытахъ Господина да съ той не сакжидиса.

Той на Господѣ та вѣши казавъ скрито,
Жертва та е из мене, що щѣ въ заколѣ скоро.
Тѣхъ азъ тѣхъ чѣхъ, дано лѣхъ да ин излѣза,
Господь мене, казавъ дано ма изкара.

СИМБАНЗ

ОТГОВАРЪЖ ИА СОФЕРА.

Що хортѣваши ты, о Соферз! става ли тѣй нещѣ?
Отецз гына си да заколи, чѣло ли сай таккоз? нещѣ?
Напѣсни тез? хорати, че Господиниз да не гы чѣе,
И Ісаакз да не възмин, баща мѣще да го заколе.
Авраамиз ще да заколи Ісаака, то тѣй нещѣ става ли?
И тѣж? хоратѣ кой те чѣе, той тѣй барѣ фашѣ ли?

СОФЕРЪ

ПАКЪ АУ ОТГОВАРИХ.

Симбале: иди туй, шо ти рекоух, пытай да научиш,
Тез' ушн сж за да слұшатх, мене дадени да разумѣишх
Ты Небесный Црь, шо съмь азх казалх да распрасишх,
Речинно то ми на Симбала, лѣжа Ты да го сторишх.

СИМБАНЗ

СЛУГА ПЫТА АВРААМА.

He сѡ